

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 21851

гр. София, 21.06.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 66 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и първи юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИЯ Г. ШЕЙТАНОВА
ВОДЕНИЧАРОВА

като разгледа докладваното от МАРИЯ Г. ШЕЙТАНОВА ВОДЕНИЧАРОВА
Гражданско дело № 20231110120207 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Двадесет и пета ГПК.

При извършена проверка във връзка с чл. 140 ГПК съдът намира следното.

Производството по делото е образувано по предявени от Х. В. Г. против **** ЕАД **искове с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 2 КТ** за признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна, възстановяване на предишната работа. Претендира разноски.

Ищецът твърди, че на 31.05.2017 г. е сключил трудов договор с ответника, по силата на който е назначен на длъжност Директор на поделение Почивна дейност при „****“ ЕАД с код НКПД ***, като е постъпил на работа. Сочи в уточнителна молба от 04.05.2023 г., че е полагал труд в София, въпреки че живее в гр. Д.. В периода 02.12.2022 г. – 20.03.2023 г. бил в отпуск по болест, когато получил по пощата препоръчано писмо, в което се сочело, че следва да попълни обходен лист. Ищецът бил уведомен устно, че договорът му е прекратен поради сключен нов договор за възлагане на управлението. Заповед за уволнение ищецът не е получавал, но предполага, че ако има такава, то тя ще е от дата 15.02.2023 г. – 21.03.2023 г. Когато се завърнал на работа на 21.03.2023 г. получил трудовата си книжка, в която е посочено като основание за уволнение чл. 328, ал. 2 КТ. Твърди, че трудовото му правоотношение е *прекратено* и претендира уволнението да бъде отменено като незаконосъобразно поради: прекратяване на правоотношението докато ищецът е бил в отпуск; липса на нов бизнес план на ответника. Моли да бъде възстановен на длъжността Директор на поделение Почивна дейност при „****“ ЕАД с код НКПД ***.

Ответникът в срока по чл. 131 ГПК депозира писмен отговор. Оспорва исквете по основание. Соци, че заповедта е законосъобразна, като с договора за възлагане на управлението от 10.01.2023 г. е възложено на А.А. именно управление на предприятието и липсва законово изискване в същия да се съдържа бизнес задача. Излага в тази връзка, че ответникът е ЕАД с едностепенна система на управление, като 100 от капитала е собственост на българската държава. На осн. чл. 244, ал. 7 ТЗ отношенията между дружеството и изпълнителен член на съвета се уреждат именно с договор за възлагане на управлението. Процесният договор съдържа всички

необходими реквизити по чл. 54 от Правилника към Закона за публичните предприятия. Сочи, че няма пречка бизнес –задачата да се съдържа в друг документ, както е в случая – Бизнес програма 2021 – 2023 г., приета с решение на Съвета на директорите според т. 2,1 от протокол № 104/28.02.2022 г. Излага, че в предвидения в договора срок програмата е изготвена и представена в срок в Министерство на транспорта и съобщенията. Сочи на второ място, че заеманата от ищеца длъжност е ръководна. Излага, че Заповедта за уволнение е с номер 5 от дата 09.02.2023 г., като е връчена лично на ищеца при отказ на адреса от трудовия договор на дата 14.02.2023 г., в 08,20 часа. Ищецът бил узнал за заповедта и на дата 21.03.2021 г. когато в предприятието се опитал да унищожи екземпляра от заповедта, като го скъсал на две.

Страните **не спорят**, че са били в трудово правоотношение по силата на безсрочен трудов договор № 8/31.05.2017 г. г., по силата на които ищецът бил назначен на длъжност Директор на поделение Почивна дейност при „****“ ЕАД с код НКПД ***, като е постъпил на работа; че на 10.01.2023 г. между ответника и А.А. е сключен договор за възлагане на управлението, като А.А. е постъпил на работа и изпълнението му е започнало; че заеманата от ищеца длъжност преди уволнението е ръководна по см. на КТ – възложено му е ръководство на трудовия процес, възложена му е трайно ръководна функция по отношение на определена дейност, която е съществена за ответника – работодател;

По исковете в тежест на **ищеца** е да докаже, че към момента на началото на устните състезания е налице трудово правоотношение, което би съществувало, ако ищецът не беше уволнен с процесната заповед.

В тежест на **ответника** е да докаже, че уволнението е законно, вкл. че трудовото правоотношение е прекратено с процесната заповед № 5/09.02.2023 г., която е връчена лично на ищеца при отказ на адреса от трудовия договор на дата 14.02.2023 г., в 08,20 часа; че предприятието - работодател е възложило управлението чрез договор за възлагане на управлението на дадено лице, след сключване на трудовия договор с ищеца; от започване на изпълнението на договора за възлагане на управлението до прекратяване на правоотношението на ищеца са изтекли не повече от 9 месеца; останалите си възражения.

По тези мотиви и на основание чл. 140 ГПК, СРС

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за **19.07.2023 г. /сряда/ от 10,00 часа**, за която дата и час да се призоват страните.

ПРИЕМА приложените към исковата молба и отговора писмени доказателства.

УКАЗВА НА СТРАНИТЕ, че в едноседмичен срок от получаване на определението могат да вземат становище по доклада и да предприемат съответните процесуални действия, включително представяне на доказателства, като в противен случай губят възможността да сторят това по-късно.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните в 1-седмичен срок от получаване на настоящото да уточнят/обосноват:

- Ищеца - искането си по чл. 183 ГПК за представяне от ответника на оригинал на заповедта за уволнение;

- Ответника – за кои точно факти иска да бъдат разпитани М.П. и К.В.;

ДОПУСКА събирането на гласни доказателствени средства чрез разпит на свидетеля В.К.Ц. при режим на довеждане относно сочените от ответника факти.

УКАЗВА на ищцеца/ищите, че на основание нормата на **чл. 40 ГПК** страната, която живее или заминава за повече от един месец в чужбина, е длъжна да посочи лице в седалището на съда, на което да се връчват съобщенията - съдебен адресат, ако няма пълномощник по делото в Република България. Същото задължение имат законният представител, попечителят и пълномощникът на страната. Когато лицата не посочат съдебен адресат, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени. На основание нормата на **чл. 41, ал. 1 ГПК** страната, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който веднъж ѝ е връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес. Същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната. (2) При неизпълнение на задължението по ал. 1 всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

УКАЗВА на страните, че мотивната част на настоящото определение има характер на **ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД** на делото по смисъла на чл. 140, ал. 3, изр. 2 ГПК, който при липса на твърдения за нови факти и обстоятелства в насроченото открито съдебно заседание може да бъде обявен за окончателен доклад на делото по реда на чл. 146 ГПК.

НАПЪТВА СТРАНИТЕ КЪМ СПОГОДБА. Указва на страните, че доброволното /извънсъдебно уреждане на отношенията е най-взаимоизгодният за тях ред за разрешаване на спора. При приключване на делото със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на ищцеца.

Определението не подлежи на обжалване.

Препис от определението да се изпрати на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____